

557.

(Píseň ponocného.)

Rozvláčně.

Z Velké.

Půj-du, půj-du, ne-vím kam, a de přij-du ne-vím sám,

ži-vot tr-vá má-lo let, po-mi-ne jak jar-ní květ.

Půjdu, půjdu, nevím kam,
a de přijdu, nevím sám;
život trvá málo let,
pomine jak jarní květ.

Dvanáct hodin odbílo,
štěstí sa proměnilo,
dvanáct hodin jedna štvrt,
bývá mnohých lidí smrt.

De sú naši predkové
aj naši rodičové,
kam sú sa odebrali,
príklad nám zanechali.

Jak slepá sem tam chodí,
jedných po druhých vodí,
aj dokoľa, do koľa
smrt' nás všetkých povoľá.